

چون آفتاب بره دوشدنی قانی
 گلپه خاوردی انوک قفت
 بر پنج دغه چاغر لر آمدی
 دیر آمدی آنده که شاشدی بلوم
 عقلی الدی یار زندانی
 عقلنی صحر کموک که آله او ماه
 آفرین که ایریشن درده
 آفرین اول فنا بسته آنوک
 ایله طولردی کنی محسرتخار
 ظاهر نده نه بوی قالدی نه رنگ
 یار له طولدی باطن و ظاهر
 سوزه غمچسپه سوزنده یاری آمد
 نه هوای کله نه رنگ قبا

نام یوسفله زین اولوندی زین
 برسوزی سویله که حضرتنه
 حالی آندن خبر ویر لر آمدی
 واردی زندان اچینه دوشدی لم
 قودی همچو د بوسه ویر کانه
 بو جماندن چقن اولور آناه
 اولدی اغیار د لبره برده
 قومدی غیرن آنده جانانوک
 قالدی آنده ذره چه اغیار
 باطننده نه صلح قالدی نه جنگ
 بل که یار اولدی اول و آخر
 نظر ایتسه کوزنده یاری آمد
 نه غمخیری نه ننگ عبا

نه جای کرم نه شوق و فنا
 نه غم سلطنت نه شوکت تخت
 نه وفاق زمان نه یاری دور
 نه غم ذم نه آرزوی شش
 پس ده ای حمدی عارف انسک
 ایله یستور جهانده کند وزکی
 ایله پسندن سنی تھی پوری و آر
 پسندن چوسعی ادو پورین
 یوسف ایله زندانه لطف و استیلا
 مقربدی خوانی تهمین بیسان آندکدر
 هر که دولتمو طوعزی مآذردن
 کلنجن ارب متعالی کلکش اولور
 که صالحه سما کنی سبایه

نه بلای الم نه ذوق صفا
 نه علوت شرف نه دولت تخت
 نه نشاط و فانه عهده جور
 قلدی بورختی جمله بیعتا
 ایله فخر و فناء ایله نسیف
 ایستوب بولماید اوزنگ
 نامله نخسته شمشه جبار
 آنوک ایله ایمان آنه کورین
 یوزنه تخت اچلدی هر دردن
 طلعتی نوری ایله روشن اولور
 دون کمن ایره قدر اعلا یه

نه جای